

The Salvation tíma

Í eilífðinni er engin sálhjálp, ef einhverjar eru, sem fallnir englar yrði vistuð. Í eilífðinni Guð ekki spara né spara, því hjálpræðið Guðs opinberast í því að hún er kölluð í dag. Týnt deyja eftir að mati verkum hans, eins og þeir eru nú þegar undir eilífri glötun. En fyrir þá sem deyja með Kristi (þegar þeir trúá), sóttu nýja sköpun þar Tilgangur Guðs er fullnægt og fara á þátttakandans eilífð lífsins í Guði.

The Salvation tíma

“Hann segir, ég hef heyrt þig í viðunandi tíma og ég hjálpaði þér á degi hjálpræðisins, Sjá, nú er samþykkt tími, sjá, nú er dagur hjálpræðisins” (2 Korintubréf 6: 2)

The Eternal Tilgangur Guðs

Hvað er eilíft tilgangur Guðs? Eilíft Tilgangur Guðs er hjálpræði mannsins?

Kenningu villur sem hafa komið í gegnum aldirnar um hvernig er hjálpræðið í Kristi er vegna þess að þeir gætu ekki fundið sem er eilíft tilgangur Guðs. Taldi fyrirheit um frelsun er ekki eilíft, þar sem dyrnar hjálpræðis, sem er nú opin, dagurinn verður lokað.

Tilgangur Guðs í Kristi já, þetta er eilíft vegna þess að það byrjaði í eilífðinni og að perpetuated í eilífðinni. Þó hjálpræði styrk eilíft líf fyrir þá sem með það næst í eilífðinni er engin sálhjálp.

Paul kynnti eilíft tilgangi Guðs til kristinna í Efesus: “Og

afhjúpa oss leyndardóm vilja síns samkvæmt velþóknunar sem hann ætlaði í Kristi, til að renna í Kristi allt, í fyllingu tímans, bæði sem eru á himni og sem eru á jörðinni” (Ef 1: 9 -10).

Guð hefir kunnngjört vilji hans (klikkaður leyndardómur falinn) sem lögð er fram og samþykkt (velþóknunar), til að renna í Kristi allt, bæði sem eru á himnum og þá á jörðu, svo að (markmið) í allt sem hann er áberandi (efst, háleita, preminent).

Eins og Guð “klikkaður leyndardóm vilja síns”, er engin ástæða fyrir þau rök að maður skilur ekki spurningum um hjálpræði með því að hafa endanlegt huga. Eins og Guð opið leyndardóm vilja síns er vegna þess að maðurinn er fær um að fullu skilja tilgangi sínum.

Eilíft Tilgangur Guðs er sérstakur: að preeminence Krists yfir öllum hlutum “Hann er höfuð líkamans, kirkjunnar, er upphafið, frumburðurinn frá hinum dauðu, sem í öllu, sem hann gæti hafa preeminence” (Kól 1:18); “Og svo nú, kirkjan, hve margháttuð speki Guðs er vitað verður um tignirnar og völd í himingeimnum stöðum, í samræmi við eilífa fyrirætlun, sem hann gerði í Kristi Jesú, Drottni vorum” (Ef 3:10 -11).

Eilíft Tilgangurinn er samkvæmt fullveldi Guðs, og hann getur aldrei verið afturkallað eða ógilt með nokkru holdi, því tilgangur þess er ekki byggð á mann eða eitthvað sem er hverfult. Það er þess vegna sem við heyrum echo: “Fyrir alla fyrirheitum Guðs í honum eru já, og í honum Amen, til dýrðar Guðs fyrir okkur” (2 Kor 1:20).

Nú, allir loforð fót með Guði, allir að mæta í Kristi, og hann er fullkomlega skuldbundinn til að dýrð Guðs sem kemur fram hjá þeim sem eru vistaðar.

Rugla tilgang Guðs, sem er eilíft, og hjálpræði í Kristi, sem er veraldlega, hefur vakið marga kenningu villur, hjálpræðið er bundin við tíma sem heitir “í dag”.

Guð vistar maður 'í dag', sem dagur reynslulausn verður lokað, og verður þekkt (augljóst) dóm Guðs sem var í Adams. Frelsun er fyrir eilífð, en það er eilíft tilgangi að spara endalaust, vegna þess að Guð mun ekki spara í eilífðinni.

Frelsun er fyrir því að hún er kölluð "í dag". Úthlutað tíma fyrir hjálp Guðs er "núna". Hins vegar eilíft tilgangur Guðs í Kristi er til eilífðar, því að preeminence Krists yfir öllum hlutum er eitthvað sem skiptir máli eilífð.

The Eternal Tilgangur og hjálpræðis

Eilíft Tilgangur að Guð stofnað áður aldirnar sinnum er preeminence Krists yfir öllum hlutum. Og hvað er preeminence Krists? The frumburðarrétt Krists meðal margra bræðra ["... svo að hann sé frumburður meðal margra bræðra"](#) (Rom 8:29).

Þetta er vegna þess að í viðbót við Krist að sitja við hægri handar hátigninni á hæðum, með öllu undir fótum hans, var hann einnig gert höfuð kirkjunnar, sem er líkami hans. Paul sýnir að Kristur er bundin við mörgum bræðrum sínum, svo að fylling það fyllir allt í öllu (John 01:16, Eph 1:21 -23).

Að leiða til eilífs tilgangi áhrif (eftir ályktun vilja síns), sem er preeminence Krists yfir öllum hlutum, var stofnað í eilífðinni stofnun mannsins í mynd og líkingu Guðs.

Það byrjaði allt þegar hann var sagt: ["Vér viljum gjöra manninn í ímynd okkar og líkingu"](#) (Gen 01:26). Maðurinn var skapaður fullkominn (mynd og líkingu), með fullt frelsi (Frá hverju tré þú megir frjállega borða Mósebók 02:16), setja í fullkomna stað (hershöfðingja 02:15), með sérstakri reglu (ekki borða það) og nauðsynlegt þekkingu til að nýta frjálstan vilja þeirra (vissulega deyja).

Maðurinn hætt að treysta orði Guðs og gaf okkur skynfærin hans.

Eve sá, að tréð var gott að eta af, ánægjulegt að augað og æskilegt að gera einn vitur (lostu), óhlýðnuðust Guði og át af trénu, og gaf Adam, að gleyma að voru varaði ekki að borða (Genesis 3 : 6).

Man syndgað og var gjörsneyddur af lífi sem er í Guði. Hann fór að vera (aðskilin) dauður frammi fyrir Guði. Hætt að vera hlutdeild í lífinu og kemur frá Guði, stofnun fjandskap milli Guðs og manna.

Hins vegar fall Adams var ekki í veg fyrir eilífa fyrirætlun, því samkvæmt forsjón sinni, Guðs lamb var drepinn fyrir grundvöllun heims í innlausn mannkyns (1 Peter 1: 9 -20).

Allir sem hlýða sannleikanum, það er, sem trú á fagnaðarerið, ekki eftir verkum sínum réttlætisins, en samkvæmt eigin ákvörðun og náð, sem er í Guði, eru aftur mynda andleg menn, til lifandi vonar (1 Peter 1 : 3 og 23).

Hjálpræðið í Kristi er tilkynnt að öllum mönnum tapast í Adam og allir sem taka frábæra sáluhjálpu eru endurunnin (endurskapa), í samræmi við Guð sannur réttlæti og heilagleika.

Eilíft Tilgangur var ekki tekið fram í holdlegt og veraldleg mönnum, en að tilgangur er komið í andlegum menn og tilheyra himni (1 Cor 15:45 -49).

The nýr maður var búin í sátt við Guð, mynd og líkingu hans, sem aftur framleitt þá að orði sannleikans, sem er ódauðlega fræ “er earthy, svo eru þeir líka sem eru earthy: og hinn himneski, þannig eru þeir einnig sem eru himneskur. Og eins og vér höfum borið mynd hins earthy, munum vér einnig bera mynd hins himneska “(1 Kor 15:48 -49).

Guð bjargaði menn eftir frábæra krafti hans (miskunn) og náð “En þér eruð útvalin kynslóð, konunglegt prestafélag, heilög þjóð, einkennilegur fólk, sem þú getur kunngjóra lof hans, sem kallaði yður frá myrkrinu til síns undursamlega ljóss” (1

Peter 2: 9). Hann bjargaði og staða í kristinna orð sáttargjörðarinnar. Vista var ekki nóg, því samkvæmt eilífa fyrirætlun (sem er preeminence Krists), valdi hann (kjörinn) vistað, ekki vantrúuðu, af náð sinni að vera grandvar og helga fyrir honum.

Guð bjargaði mönnum af náð hans og samkvæmt eilífa fyrirætlun hans (sem preeminence Krists), og síðan tekið af börnum, í samræmi við það sem var fyrirfram ákveðið ante hönd. Allt sem trúa á Krist eru vistuð og fá guðlega sonship, að Kristur er frumburður meðal margra bróður. Það er, ef einhver vill ekki vera barn Guðs verður hafna fagnaðareriendi náðarinnar, þar sem allar sem eru vistaðar í Kristi mun ekki hafa aðra áfangastað: erum börn Guðs samkvæmt eilífa fyrirætlun hans: að preeminence Krists sem höfuð kirkjunnar.

Nú kosningarnar og predestination eru í samræmi við eilífa fyrirætlun Guðs að renna í Kristi allt. Mismunandi er hjálpræðið, sem er í samræmi við miskunn hans, náð og kærleika. Í kærleika, náð og miskunn Guðs frelsar alla menn frá þrældómi syndarinnar ástandi, og samkvæmt eilífa fyrirætlun hans, þessir menn eru gerðar synir Guðs, að Kristur er frumburður meðal margra bræðra.

Frelsun

Ráðuneyti Jesú var að leita og vista það sem var glataður [“Fyrir Mannssonurinn er kominn að leita og vista það sem var glataður”](#) (Lúk 19:10). Samkvæmt a’visão ‘monergistic, getum við íhuga að’ kosinn “og” fyrirhugaði “, að lokum aldrei tapað.

The guðfræði af frjáls náð sýnir að glatast aldrei haft tækifæri til að vera vistuð, og valið og fyrirhugaði, aldrei haft tækifæri til að villast. Nú er það stór ósamræmi milli þess sem Jesús sagði, og þeir prédika stuðningsmenn frjáls

náð, þar Jesús kom í leit á það sem hafði í raun glatað, og þeir sýna að sumir aldrei tapað, því að Guð frelsaði þá af kosningum og predestination áður en þeir hafa tapast.

Hins vegar það sem við sjáum í ritningunum er að allir menn týndust, og að Kristur kom til að fá þá og vista þá.

Það virðist frá texta, sem í raun menn týndust í Adam, og að Jesús kom í leit að tapast, ekki vistað (Lúk 19:10). Með öðrum orðum, Jesús var ekki í gera-trúa, að leita að einhverjum sem var greinilega misst, en sem á endanum var aldrei misst, sem guðfræði prédika fylgjendur 'ókeypis greiðslufrest'.

Jesús kom til að frelsa menn misstu vegna fyrri sakfellingu. Engin mótsögn! Fyrst menn misst Adam, og þá í boði hjá Guði ókeypis innlausn.

Guð sendi aldrei menn til helvítis sem grundvelli fullveldis þeirra, eins Tyrant. Áður, allt menn voru reyndar og dæmdur í Adam. Samkvæmt fordæmingu í Adam er að menn fylgja til glötunar.

En Guð elskaði heiminn svo að hann gaf son sinn eingetinn, þar sem allar voru undir dóm. Nú allir þeir sem deyja án hjálpræðis ljós réttlæti Guðs, fyrir dæmdur til eilífs dauða fylgja ["En ef ranglæti okkar sýnir réttlæti Guðs, hvað eigum við að segja? Er Guð óréttlátur inflicts reiði"](#) (Rm 3: 5).

Nú kærleikur Guðs að gefa sonur hans ógildir ekki réttlæti hans og réttlæti: það er ekki vegna þess að Jesús dó til lausnargjalds fyrir alla menn, að þeir sem eru undir dóm verður ekki refsað. Guð fer ekki í manngreinarálit, sál sem syndgar skal deyja, og sökudólgur verður ekki haldið saklausa.

Kærleikur Guðs er augljóst af útboði Krists á Golgata er kross. Miklu meira áberandi er ást því hann dó fyrir syndara. Trúaðir er boðið upp á nýtt líf, vegna þess að "líf" í arf frá Adam ekki halda dóm Guðs: að deyja og vera grafinn með Kristi.

Guð er réttlátur, og allir þeir, sem eru fæddir í samræmi við vilja holdsins, blóð mun og vilja manns, hlutfall dauðleg maður eðli, og eru því dæmdur fyrir Guð óhlýðni Adams **“Eins með einn brot kom til dóm yfir alla menn fordæming ... ”** (Rom 5:18).

Hjálpræði er í boði í dag (núna), síðan:

- morgun tilheyrir ekki manninum;
- dómur hefur þegar átt sér stað og allir menn eru fordæmd, og þarf hjálpræði ‘dag’;
- ef sannfæring var í framtíðinni, aðeins eftir að sannfæring væri rétt tilboð innlausn;
- áður en heimurinn var að það var engin tilboð hjálpræðis, ekki með kosningum og ekki með predestination.

Það væri gegn innsæi Guð veita hjálpræðis mannsins í því skyni dóm og sannfæringu sem hafði ekki gerst. En Jesús kom til að leita að hinu týnda, því alla tíð vikið, enginn var til að leita Guðs.

Ef hjálpræðið er í samræmi við kosningar og predestination, daginn á tímanlega væri í eilífðinni, áður en heimurinn var. Sem **“hæfilegs tíma”** getur verið í dag ef kosningarnar og predestination er áður en heimur varð? Eins og Guð er ‘hér og nú **“dagur hjálpræðis, ef allir fæddir með ákveðna áfangastað?**

Jesús kom ekki til að dæma mannkynið vegna þess að allir voru þegar undir dóm **“Ye dómara eftir holdinu, ég dæma engan”** (Jóh 08:15). Ef Jesús lýsa dóm á menn, myndi ógilda dóm komið í Eden **“Og ef einhver heyrir orð mín og trúir ekki, ég dæma ekki, því að ég kom ekki til að dæma heiminn heldur til að frelsa heiminn”** (John 00:47).

Jesús auðvitað að sýna fram á sannfæringu manna hann kom til að frelsa: **“Sá sem trúir á hann er ekki dæmdur, en sá sem trúir ekki er fordæmt þegar ...”** (Jóhannes 03:18).

Það er plausible að huga að Guð hefur ákvarðað þá sem vilja vistaðar áður en heim var með fullveldi sínu eða alvisku hans, ef menn hefðu ekki enn tapað?

Nú Adam var frjáls á allan hátt, og ef hann hefði ekki borðað ávexti?

En Guð er að vita af öllu eftir alvisku hans, þó aldrei þvinga Adam að borða hinn forboðna ávöxt. Hvernig á að ákveða fyrir hönd sem myndi vera vistað ef einhver hefði ekki einu sinni misst?

Þar sem Guð enginn kúgar, höfum við fullveldi og alvisku Guðs tekur ekki neinn til að taka ákvarðanir gegn eigin vilja [“þeirra By allsherjar getur ekki náð; er frábært við völd, en enginn kúgar í dómi og mikilleik réttlæti”](#) (Job 37:23).

Guð vissi að maður myndi syndga, og sovereignly ekki trufla ákvörðun mannsins. Frekar, Guð opnaði nýja hurð í Kristi, síðustu Adam, svo að afkomendur fyrstu Adam veruleika í gegnum fagnaðareriðið sem þú verður að ákveða þá til hjálpræðis.

Án kúga einhver að gera val, fullvalda Guð heldur áfram eilífa tilgangi að renna í Kristi allt að bæta. Það kvarta manninn? Eigin syndir hans! En eins og Guð fyrirhugaði manninn til glötunar, og enn á sök?

Manneskjan var sköpuð víst að syndga? Hún var ekki gefin frjáls vilji?

Nú er það sem við sjáum að kosningar og predestination vísa til eilífa fyrirætlun, sem er preeminence Krists yfir öllum hlutum, og ekki með tilliti til hjálpræðis.

Frelsun er fyrir þá sem hafa tapast. Sáluhjálp (er eftir eyðileggingu) er eftir eyðileggingu, samkvæmt eilífa fyrirætlun, sem er fyrir eyðileggingu. Samkvæmt eilífa fyrirætlun lambið var veginn, að hann fékk dýrð og heiður yfir því nafni [“Hvað með hárri röddu, Worthy er lambið sem var](#)

drepinn að fá kraft og auðlegð og visku og styrk heiður og dýrð, og blessun” (Opb 5:12); “Og elskaði það allt sem á jörðunni búa,, sem nöfn eru ekki skrifuð í bók lambsins lífsins sem var slátrað frá grundvöllun heims” (Opb 13: 8).

Frelsun er ekki með Lamb tilboð, ef ekki öll eins yrði vistuð. Lamb framboð er samkvæmt eilífa fyrirætlun, að Kristur myndi fá völd og heiður ofan hverju nafni sem heitir.

Frelsun er fyrir þá sem verða hluttakendur holdi og blóði lambsins, að af trú deyja, eru grafnir og sóttu með Kristi nýja veru “Fyrir þessu að Kristur dó og reis aftur, og bjó aftur til vera Drottinn bæði dauðum og lifandi” (Rm 14: 9).

Dauða og upprisu Krists voru að koma kesti hans um dauður og lifandi. En upprisa er að glatast eru hressandi “Það er líka eins og mynd nú vistar US-skírn, ekki setja burt af óhroða holdsins, en svarið um góða samvisku gagnvart Guði með upprisu Jesú Krists” (1 Peter 3:21).

Guð hefur ekki spara neinn í eilífðinni, því hjálpræðið kemur fyrir þegar menn kallast ‘dag’. “Nú sparar þér”, sem er, Guð í eilífðinni ekki ákveðin og ekki fyrirhugað neinn til hjálpræðis.

Páll postuli í túlkun tilkynnt Jesaja spámanns, sem sagði: “Svo segir Drottinn: Á viðunandi tíma mun ég heyra þig, og í dag hjálpræðis ég hjálpa þér, og halda þér og gefa þér fyrir sáttmála af fólki, að land restaurardes ... “(Jesaja 49: 8) sýnir að hér og nú er samþykkt tími Guðs. Það er, var hann ekki sætta sig einhver í eilífðinni sem segir “monergistic sýn” eða “fagnaðareriandi annað Calvin og Arminius. Ef Guð hefði fyrirhugaði eða valið sumir til hjálpræðis, Sjá, hér væri ekki tíma hjálpræðisins (2 Kor 6: 2).

Þetta sýnir að í eilífðinni stofnaði eilíft tilgangi Guðs að í öllum hlutum Kristur hafði preeminence. Samkvæmt eilífa fyrirætlun hans, þeir sem trúa á Krist til hjálpræðis, það er, þiggja drykki vatnið er uppspretta streymir fram til eilífs

lífs eru kosnir og fyrirhugað til þess að líkjast mynd Krists, samarfar með Kristi, Hann og frumburður meðal margra bræðra.

Í eilífðinni er engin sáluhjálp, ef einhverjar eru, sem fallnir englar yrði vistuð. Í eilífðinni Guð ekki spara né spara, því hjálpræðið Guðs opinberast í því að hún er kölluð í dag. Týnt deyja eftir að mati verkum hans, eins og þeir eru nú þegar undir eilífri glötun. En fyrir þá sem deyja með Kristi (þegar þeir trúá), sóttu nýja sköpun þar Tilgangur Guðs er fullnægt og fara á þátttakandans eilífð lífsins í Guði.

Það er ástæðan Páll postuli skriflega Tímóteusar sýnt að Guð vistar okkur í tíma sem heitir “í dag”, í viðunandi tíma. Þú þarft að gefa gaum að hinn eilífa föður boðum fagnaðararindið kynnir: **“Þess vegna, þegar heilagur andi segir: Ef í dag þú heyrir rödd hans, forherðið ekki hjörtu yðar ...”** (Heb 3: 7).

Rödd andans endurómar ‘dag’, og þeir sem hlusta má taka það eða ekki. En þeir, sem heyra og ekki gegn anda eru vistaðar. The vistuð eru kallaðir með heilagri köllun, í samræmi við eilífa fyrirætlun, sem er preeminence Krists, og eru gerðar Guðs börn, heilaga og lýtalausa **“Hver hefir frelsað oss og kallað okkur með heilagri köllun, ekki eftir verkum vorum, heldur eftir eigin ákvörðun og náð, sem hann hefur gefið okkur í Kristi Jesú áður en heimurinn varð til”** (2 Tim 1: 9).

The ‘kosningar “er í samræmi við eilífa fyrirætlun og’ náð ‘er veitt samkvæmt Krists. En bæði náð og eilíft tilgangur eru áður en heimur varð, þar sem þeir komu frá Kristi.

Guð bjargaði Pál og Tímóteus í krafti sem er í fagnaðarerindinu (2 Tim 1: 8), vegna þess að við vitum að fagnaðarerindið er kraftur Guðs til allra þeirra sem trúá (Jh 01:12, Rom 1:16, 1 Cor 01:24).

Páll postuli hafði rök að þeir sem ekki trúá á upprisu dauðra, sem gildir einnig fyrir monergistas: **“Ef menn ég barðist gegn rándýrum í Efesus, hvaða gagn mig, ef dauðir rísa ekki? Leyfðu okkur að eta og drekka, því að á morgun deyjum vér”** (1 Kor

15:19).

Þetta rifrildi er alveg viðeigandi! Eins og það er ómögulegt að búast einhvern í Kristi samkvæmt monergistic útsýni, ef það er engin leið til að ákvarða hver er eða er ekki fyrirhugað að hjálpræðis? The mælt er að borða og drekka, því ef þú ert einn af þeim valið til hjálpræðis mun hólpinn verða. En ef þú ert ekki með slíkan heppni, að minnsta kosti ekki búið í leit að dauðum von.

Þér elskaðir, skulum við íhuga hvað andinn segir “að hann er vor Guð og vér erum fólkið í haglendi sitt og fé hans hendi ef í dag þú heyrir rödd hans, forherðið ekki hjörtu yðar ...” (Sl 95:. 7 -8).